

[C. O. Pedersen.]

noget lignende i vort Forslag, men jeg vil gøre opmærksom paa, at vi allerede i Fjor talte om, at her maatte jo være en Ventil for alle de saakaldte indeklemte Husmænd. Hvis dette „som Regel“ skal forstaas paa den Maade, at en indeklemt Husmand, en, der har faaet et af de helt smaa Brug i sin Tid, ikke kan komme i Betragtning, saa kan jeg ikke slutte mig til denne Bestemmelse. Hvis det derimod skal forstaas paa den Maade, at en Mand, der har faaet et for lille Brug og hører til dem, der er udenfor Reglerne, meget vel kan faa et, der er større, ja, saa kan vi yde vor Medvirken til Gennemførelsen — det Tilsagn gav vi allerede i Fjor den højtærede Regering.

Alt det, jeg har omtalt nu, hører til det, jeg maaske maa have Lov til at kalde de neutrale Omraader. Men det er jo ikke dem, der er afgørende for, om vi faar en Lov; det, det drejer sig om, er helt andre Ting, og dér er det, jeg siger, at jeg tror, den højtærede Minister har samlet sammen, hvad der overhovedet var menneskeligt muligt for at lægge Hindringer i Vejen. Det er jo denne Del af Forslaget, som er afgørende for, om der kan komme en Lov i Stand, nemlig Ekspropriationen, Fæsteformen og alt det andet, vi kæmpede drabeligt om i Fjor.

I Regeringsforslaget er der et Afsnit, som jeg maaske maa kalde Kommunernes Virksomhed. Det vil jeg gerne have Lov til at tage først, fordi vi fra vor Side allerede i Fjor sagde Regeringen, at vi ikke kunde medvirke til denne Virksomhed fra Kommunernes Side.

Jeg maa maaske her tage det lille Forbehold, som ogsaa blev taget i Fjor: Vi har ikke noget som helst at indvende imod, at Kommunerne udstykker den Jord, de har den Dag i Dag. Der er mange Købstæder, som har store Jordarealer, som de gjorde klogt i at udstykke, og det har vi ikke noget imod at medvirke til. En Medvirken er jo nødvendig, fordi denne Udstykning ikke kan finansieres efter de gældende Regler, og derfor gav vi i Fjor det Tilsagn, at for saa vidt Kommunerne ønskede at udstykke de Arealer, de havde, var vi villige til at forme Reglerne saaledes, at der kunde gives Laan paa disse Ejendomme i Henhold til de Love, vi har, eller det, vi her foreslog.

Men det, vi ikke kunde medvirke til — det tror jeg, Landbrugsministeren vil erindre —, var et fortsat Opkøb af Jord fra Kommunernes Side, en Ekspropriation

fra Kommunernes Side, fordi vi overhovedet ikke ønskede at udvide Offentlighedens Eje af Jord her i Landet. Og jeg maa tilstaa, at jeg synes egentlig heller ikke, man skulde stile efter at oprette, skal vi sige 1 500—1 600 smaa Jordlovsudvalg her i Landet, og det er jo det, der sker.

I det hele taget maa jeg sige, at Regeringen er blevet svært dygtig til at foreslaa kommunale Udvalg. Forleden kom Socialministeren med et socialt Udvalg, som skal oprettes i hver Kommune, og som vi kommer til at tale om om nogle Dage — der er meget at tale om dér. Nu i Dag foreligger der et Forslag, hvorefter der i hver Kommune kan nedsættes et Jordlovsudvalg. Jeg tror, det er forstandigere at nøjes med eet Jordlovsudvalg, at have en ensartet Udstykning, fremfor at dele det ud i saa mange smaa Udvalg, som alligevel skal overvaages af Amtskommissionerne og af det store Jordlovsudvalg. Det er lidt upraktisk, og vi kan i hvert Fald ikke gaa med til det.

Det, som dette kommunale Jordlovsudvalg skulde have med at gøre, er jo Salg. Det skal ikke blot udstykke, nej, det skal forvalte de kommunale Ejendomme, i dets Kasse indgaar Salgssummerne fra de Ejendomme, Kommunen ejer, Renter og Afdrag af de Ejendomme, Kommunen ejer, og af de Prioriteter, der er, samt Afløsningssummer for Grundbyrderne, og endelig kan dette Udvalg optage Laan indtil 1 pCt. af den samlede Grundværdi. Det er jo ikke noget helt lille Arbejde, dette Udvalg faar.

Hvis den højtærede Landbrugsminister tog en Konference med en Del af sine politiske Meningsfæller, saadanne, der sidder som Borgmestre rundt om i Danmarks Købstæder, gad jeg nok vide, om han ikke kunde faa en Forklaring paa, hvordan mange af disse Ejendomme var opstaaet. Der er jo nemlig Ejendomme i Massevis rundt om i Købstæderne, som næsten alle sammen er rejst ved Stiftelse af vældige Laan.

Nu kommer Ministeren altsaa her og foreslaar Oprettelsen af saadant et lille Jordlovsudvalg, som skal kunne sælge disse Ejendomme, naturligvis uden at spørge Kommunalbestyrelsen, og bruge Pengene til at købe ny Jord for. Jeg tror, de Penge, de kunde faa ind i de Kommuner, vistnok var bedre anvendt til et Afdrag paa Gælden i disse Kommuner end til at stable en ny stor Udstykning op paa Basis af den Byggevirksomhed, som Kommunerne nu i adskillige Aar, og navnlig under Krigen, har drevet paa Optagelse af Laan.

I hvert Fald fra vor Side maa man ikke